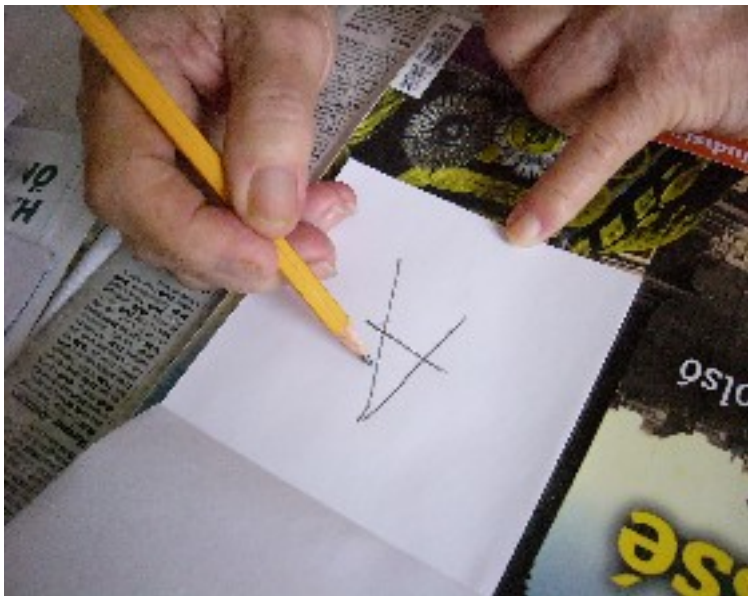

Írta:

2013. február 12. kedd, 08:07

Akár megdöbbenítő, akár nem, a felmérések szerint Baranya megyében legalább 13 000 írástudatlant (képünk illusztráció) tartanak nyilván. Az adat nem pontos, akár ezerrel több is lehet azok száma, akik nem ismerik a betűvetés, illetve az olvasás fortélyait. Szerencsére, mindez nem mai, hanem ötven évvel ezelőtti adat.

Az analfabetizmus felszámolása nem lehet anyagi kérdés! Derült ki az öt évtizeddel ezelőtti híradásokból. Mert 1963. február 12-én bizony ez is vezető anyagnak számított a kor újságjában, a baranyai megyeszékhelyen.

A tankönyvek hiányára sem lehetett fogni, az akkor nem is annyira magas arányú tudatlanságot. Hiszen különösen vidéken, az idősebb korúak közül valóban nem mindenki járta ki azokat az alapiskolákat, amik már akkor is joggal lettek volna elvárhatóak. De ne feledjük, csupán 18 évvel voltunk a II. világháború befejeződése után. Sokan pedig az akkori események, meg a hányatott sorsuk miatt maradtak ki az iskolapadokból.

Ahová egyrészt nehéz volt visszaülni, másrészt viszont jelentősnek volt mondható a lemorzsolódások aránya. Azt a számot mintegy 26%-osra tették a korabeli becslések. Ráadásul, a felmérések azt mutatták, 50 000 fő nem fejezte be az általános iskolai tanulmányait. Persze, közülük nyilván sokan tudtak írni, illetve olvasni, legfeljebb nehezebben ment nekik a dolog, mint azoknak, akik több időt töltöttek a tudományok ezen ágainak művelésével.

Írta:

2013. február 12. kedd, 08:07

A számoknál egy pillanatra elidőzve, megállapíthatjuk, miszerint az 1961-1962-es tanévben, az alapiskolák különböző osztályaiba 1062 felnőtt tanuló iratkozott be. Közülük azonban csupán 780 személy vizsgázott le.

Azt is vizsgálták, milyen okok vezettek a kimaradáshoz. Ezek közül csak kisebb mértékű volt azok száma, akik elfáradtak, nem voltak képesek elsajátítani az ismereteket. Inkább azok estek nagyobb mennyiségben a latba, akik különböző munkahelyi elfoglaltságok, nehézségek miatt adták fel a tudásért vívott harcot.

Az viszont tényleg csak ritkán fordult elő, hogy valahol nem adták ki a törvényben is rögzített tanulmányi szabadságot. Olyan szabálytalanságra valóban csupán néhány munkahelyen vetemedtek a helyi vezetők. De azok sem a csúcscsírányítók voltak, inkább osztályvezetők, netán csoportvezetők estek bele az említett hibába.

Mindez napjainkra „kivetítve” más dimenziót kap. Hiszen fogytán vannak a munkahelyek, tehát most más gondok, problémák foglalkoztatják a potenciális munkavállalókat.